

GETEKENDE KOPIE

Vonnisnummer/ Griffienummer 1 1655 / 2021
Repertoriumnummer/ Europees 2021 /
Datum van uitspraak 25 oktober 2021
Systeemnummer 19CO8508
Rolnummer 21K000327
Notitienummer

Rechtbank van eerste aanleg
West-Vlaanderen, afdeling
Kortrijk, strafzaken

Vonnis

K.17

Aangeboden op

KAMER MET EEN RECHTER, RECHTSPREKENDE IN CORRECTIONELE ZAKEN

Gezien de processtukken

In de zaak van:

HET OPENBAAR MINISTERIE,

aan wie zich heeft gevoegd als burgerlijke partij :

wonende te

- *vertegenwoordigd door meester* *loco meester*
advocaat te

tegen:

Nr. 1990

, geboren te op , ingeschreven te
Brugge, Katelijnestraat 66, van Belgische nationaliteit, RRN: 45.01.06-032.61

bijgestaan door Mr. *loco meester* *, advocaat te*

Nr. 1991

, geboren te op , ingeschreven te
, van Belgische nationaliteit, RRN:

bijgestaan door Mr. *loco meester* *, advocaat te*

De procureur des Konings vervolgt de beklaagde(n) als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek voor de volgende strafbare feiten:

De eerste, de tweede

als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek; om het misdrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt; om, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het misdrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd; om, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, het misdrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt; om, hetzij door woorden in openbare bijeenkomsten of plaatsen gesproken, hetzij door enigerlei geschrift, drukwerk, prent of zinnebeeld aangeplakt, rondgedeeld of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld, het plegen van het misdrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt.

een woning of specifieke woonvorm die niet voldoet aan de vereisten van artikel 5 § 1 Vlaamse Wooncode verhuren, te huur stellen of ter beschikking stellen

als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een woning of een specifieke woonvorm, als vermeld in artikel 5 § 3 lid 1 van het Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, die niet voldoet aan de vereisten en normen, vastgesteld met toepassing van artikel 5 van voornoemd Decreet, rechtstreeks of via tussenpersoon, te hebben verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning, namelijk het onroerend goed gelegen te _____, bekend op het kadaster als huis te _____

: met een oppervlakte volgens kadaster van _____ centiare toebehorend aan _____ er _____ om de grond te zijn toegewezen ingevolge proces-verbaal van toewijs op 6 april 1976 en de constructies om deze zelf te hebben opgericht. (art. 2 § 1, 31°, en 20 § 1 lid 1 Decreet 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode en thans strafbaar onder 3.35. Vlaamse Codex Wonen van 2021)

te _____) in de periode van 18 december 2018 tot en met 7 mei 2019

door

ten nadele var _____

Beklaagden tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43bis van het Strafwetboek te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van hierna vermelde vermogensvoordelen die zich bevinden in het patrimonium van de gedaagde, zijnde hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, hetzij de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld, hetzij de inkomsten uit de belegde voordelen, waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklagde, de geldwaarde daarvan dient te ramen (het equivalent bedrag), namelijk:

Periode 1 januari 2019 tot en met 1 mei 2019, zijnde 4 maanden x 250 EUR: 1.000 EUR

PROCEDURE

Gelet op de dagvaarding aan de eerste en tweede beklagde betekend op 10 februari 2021. De dagvaarding werd overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid _____ op 24 februari 2021 met als referentie _____

Op de inleidende zitting van 12 maart 2021 werd een conclusiekalender bekrachtigd en werd de rechtsdag bepaald op 27 september 2021.

De zaak werd behandeld op de openbare terechtzitting van 27 september 2021.

De burgerlijke partij _____ werd vertegenwoordigd door haar raadsman die werd gehoord in zijn middelen en besluiten.

De eerste en tweede beklaagden werden vertegenwoordigd door hun raadsman die werd gehoord in zijn middelen en besluiten.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging.

1. OP STRAFGEBIED

1.1. DE FEITEN EN VOORGAANDEN

1.1.1. De beklaagden zijn eigenaar van het onroerend goed gelegen te _____, bekend op het kadaster onder _____ met een oppervlakte van _____ centiare.

1.1.2. Op 9 januari 2019 begaf de Wooninspecteur _____ vergezeld van _____, woningcontroleur bij het agentschap Wonen Vlaanderen, zich naar het pand gelegen te _____ na melding via het provinciale meldpunt Woonkwaliteit van een vermoeden van misdrijf (een woning of kamer verhuren die niet voldoet aan de minimale kwaliteitsnormen).

Aan de bewoner van het pand _____ werd door middel van de dienstkaart hun naam, hoedanigheid en het doel van hun komst meegedeeld.

Na de voorafgaande en schriftelijke toestemming van _____ werd de woning onderzocht om de nodige vaststellingen te doen.

1.1.3. Het pand betreft een vrijstaande ééngezinswoning bestaande uit een gelijkvloers die als volgt is ingedeeld: inkom, afzonderlijk toilet, keuken, woonkamer, 3 slaapkamers en garage.

De Wooninspecteur stelde gebreken vast en kende strafpunten als volgt toe:

- aan het gebouw (deel B technisch verslag) en die betrekking hebben op alle woonentiteiten in het pand (de binnenmuren zweven enkele centimeters van de grond door verzakkingen in de vloer, ontbreken van afdekplaten van lichtschakelaars in de garage; lichtschakelaar in de gang aan de slaapkamer ontbreekt, in de badkamer aan de lavabo hangt het stopcontact los, het lichtpunt in de badkamer hangt binnen 60 cm van de bad- en doucherand, er is in de zekeringskast geen differentieel van 30mA vastgesteld, er is geen isolatie in het dak aanwezig) 33 strafpunten.
- in de woning (in de slaapkamer aan de straatzijde werd aan het plafond insijpelend vocht vastgesteld en gemeten, in de slaapkamer grenzend met de garage zijn aan het plafond sporen van insijpelend vocht vastgesteld, in de slaapkamer grenzend met de badkamer zijn tussen de binnenmuur en het plafond scheuren vastgesteld, in de slaapkamer grenzend met de woonkamer zijn tussen de binnenmuur en het plafond scheuren vastgesteld, aan de binnendeuren in de keuken, inkom, toilet werden gebreken vastgesteld, in de badkamer werd aan de tegelvloer beschadiging vastgesteld, in de keuken werden aan het aanrecht gebreken vastgesteld, aan het bad in de badkamer werden gebreken aan de wandtegels vastgesteld, aan het toilet ontbrak het deksel van het spoelsysteem, in de keuken zijn er twee vrije gearde stopcontacten vereist, in de woning is er geen niet-afsluitbare verluchttingsrooster aanwezig die permanent voldoende luchttoevoer verzekert, er is een verhoogd risico op CO-vergiftiging, niet alle ramen van de woonlokalen en/of de badkamer zijn voorzien van dubbele beglazing): 50 strafpunten.

De woning heeft een totaal van 83 punten op het technisch verslag (deel B+C+D).

Volgens de bevindingen van de Wooninspecteur was de woning ongeschikt en onbewoonbaar. De woning voldeed niet aan de normen van de Vlaamse Wooncode en werd verhuurd, te huur gesteld en/of ter beschikking gesteld.

Op 28 januari 2019 werd door de Wooninspecteur een herstelvordering opgesteld voor het pand gelegen te

Bij besluit van 14 juni 2019 van de burgemeester van de gemeente werd de woning ongeschikt en onbewoonbaar verklaard.

1.1.4. verklaarde dat zij problemen had in de woning, dat er enkel glas zat in enkele ramen en dat zij veel moest stoken. In 2017 had zij 10 dagen zonder verwarming gezeten (stuk 24).

Tijdens haar verhoor verklaarde dat zij niet veel contact had met de huurders, dat haar man de huurcontracten opstelde en dat zij de verhuring opvolgde. Zij stelde dat het een prefab-bouw van 40 jaar oud was (stuk 59).

Tijdens zijn verhoor verklaarde dat zowel hij als zijn echtgenote de huurcontracten opstelden. Hij stelde regelmatig ter plaatse te gaan en de herstelwerkzaamheden te regelen. Hij verklaarde dat hij de klachten over de verwarming iedere keer had opgelost. Bij de aanvang van de huur was er reeds een verzakking die opgelost werd door het plaatsen van een supplementaire tegel. Hij verklaarde de intentie te hebben om alle problemen in het pand op te lossen (stuk 62).

1.1.5. Op 7 mei 2019 maakte melding van het herstel en verzocht hij om de uitvoering van de werken te controleren. Op 14 juni 2019 werd door de wooninspecteur vastgesteld dat het woonhuis geen gebreken vertoonde en dat het voldeed aan de minimale kwaliteitsvereisten (stukken 97 en 98). Er werd een proces-verbaal van vaststelling van uitvoering van een herstelvordering opgemaakt (stuk 107).

Op 15 december 2020 werd door de wooninspecteur een proces-verbaal van inlichting opgemaakt met melding dat de strafbaarstelling vanaf 1 januari 2021 wijzigde. De gebreken die aanleiding gaven tot een onbewoonbaarheid of die 15 strafpunten scoren op het technisch verslag bleven ook vanaf 1 januari 2021 strafbaar. Er werd in het proces-verbaal een opgave gemaakt van de gebreken die vanaf 1 januari 2021 tot de categorie II of III behoorden en die strafbaar bleven.

1.2. BEOORDELING VAN DE SCHULDVRAAG

1.2.1. Met ingang van 1 januari 2021 is de Vlaamse Codex Wonen van toepassing.

Het boek 3 van de Vlaamse Codex Wonen handelt over woningkwaliteitsbewaking.

Het art. 3.1.§1 eerste lid van de Vlaamse Codex Wonen (voorheen art. 5§1 Vlaamse Wooncode) bepaalt dat elke woning op de daarin vermelde vlakken moet voldoen aan de elementaire veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsvereisten, die door de Vlaamse regering nader bepaald worden.

Overeenkomstig de nieuwe regelgeving zijn de woonkwaliteitsnormen en de gebreken dezelfde maar worden zij op een andere manier in aanmerking genomen.

Het artikel 3.1. §1 derde lid van de Vlaamse Codex Wonen luidt als volgt:

*“Bij de nadere bepaling van de vereisten, vermeld in het eerste lid, en de vaststelling van de specifieke en aanvullende veiligheidsnormen, vermeld in het tweede lid, hanteert de Vlaamse Regering een of meer lijsten van mogelijke gebreken die onderverdeeld zijn in de volgende drie categorieën:
1° gebreken van categorie I: kleine gebreken die de levensomstandigheden van de bewoners negatief beïnvloeden of die potentieel kunnen uitgroeien tot ernstige gebreken;
2° gebreken van categorie II: ernstige gebreken die de levensomstandigheden van de bewoners negatief beïnvloeden maar die geen direct gevaar vormen voor hun veiligheid of gezondheid, waardoor de woning niet in aanmerking zou komen voor bewoning;
3° gebreken van categorie III: ernstige gebreken die mensionwaardige levensomstandigheden veroorzaken of die een direct gevaar vormen voor de veiligheid of de gezondheid van bewoners, waardoor de woning niet in aanmerking komt voor bewoning.*

Het Besluit van de Vlaamse Regering tot uitvoering van de Vlaamse Codex van 2021 van 11 september 2020 (BS 8 december 2020) bepaalt in boek 3 de Woningkwaliteitsbewaking.

Het artikel 3.2 §1 van voormeld Besluit bepaalt dat de vereisten en normen waaraan elke woning moet voldoen conform artikel 3.1 §1, van de Vlaamse Codex Wonen van 2021 vermeld zijn in de modellen van het technisch verslag die opgenomen zijn in bijlage 4, 5 en 6, die bij dit besluit zijn gevoegd.

1.2.2. Vanaf 1 januari 2021 wordt de strafbaarstelling in art. 3.34 Vlaamse Codex Wonen (voorheen art. 20 §1, eerste lid Vlaamse Wooncode) omschreven als:

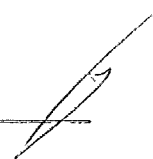
‘Als een niet-conforme of overbewoonde woning rechtstreeks of via tussenpersoon wordt verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning, wordt de verhuurder, de eventuele onderverhuurder of diegene die de woning ter beschikking stelt, gestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een geldboete van 500 tot 25.000 euro of met een van die straffen alleen.’

Artikel 3.36 Vlaamse Codex Wonen (voorheen art. 20§1, derde lid, 1° Vlaamse Wooncode) bepaalt:

‘Het misdrijf bedoeld in artikel 3.34 of 3.35, wordt gestraft met een geldboete van 1000 tot 100.000 euro en met een gevangenisstraf van één jaar tot vijf jaar of met een van die straffen alleen in volgende gevallen:

1° als van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt,

2° als het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van een leidend persoon heeft.’

1.2.3. De nieuwe strafbaarstelling die vanaf 1 januari 2021 geldt moet beschouwd worden als een mildere strafwet in de zin van artikel 2, tweede lid van het Strafwetboek.

Dit houdt in dat overtreders zich vanaf die datum kunnen beroepen op de nieuwe strafbaarstelling ook wanneer zij worden vervolgd voor misdrijven die voordien werden gepleegd (Vgl. T. Vandromme, D Vermeir, Woningkwaliteitsbewaking volgens de Vlaamse Codex Wonen, Intersentia 2020, 46-47)

De feiten van de tenlastelegging zoals omschreven in de dagvaarding vallen onder de bepalingen van de Vlaamse Codex Wonen.

1.2.4. De boven vermelde categorieën (art. 3.1 §1 derde lid Vlaamse Codex Wonen) zijn terug te vinden in de technische verslagen van het onderzoek van de kwaliteit van de woningen die werden opgesteld door de woningcontroleur.

Deze verslagen bevatten de categorieën I tot en met IV die van toepassing waren onder de Vlaamse Wooncode.

Onder de Vlaamse Codex Wonen worden die 4 categorieën teruggebracht tot 3 categorieën. De gebreken van de categorie IV, volgens de Vlaamse Wooncode, zijn gebreken van categorie III onder de Vlaamse Codex Wonen.

De eerder lichte gebreken vallen onder de categorie I. Deze gebreken leiden niet tot een ongeschiktheid tenzij de woning meer dan 6 gebreken heeft van de categorie I. In dat geval zal de woning automatisch behept zijn met een gebrek van de categorie II. Gebreken van de categorie II zullen de ongeschiktheid van de woning met zich meebrengen. Categorie III heeft betrekking op gebreken die leiden tot de onbewoonbaarheid van de woning. Gebreken die vroeger 9 of 15 strafpunten als gevolg hadden vallen onder categorie II of III.

De rechtbank is van oordeel dat gebreken die vóór 1 januari 2021 werden vastgesteld volstaan om te oordelen of de woning al dan niet-conform is volgens de nieuwe regelgeving en of de feiten strafbaar zijn.

1.2.5. Wat betreft het moreel element van het misdrijf is minstens onachtzaamheid vereist, maar dit volstaat.

Dit betekent dat de verhuurder een gebrek aan voorzichtigheid of voorzorg kan worden verweten zonder dat vereist is dat hij wetens en willens een gebrekkige woning heeft verhuurd.

De beide beklaagden kunnen geen onwetendheid inroepen.

De tweede beklaagde verklaarde dat hij de eerste 10 jaar waarschijnlijk nooit langs geweest was. De laatste tien jaar was hij er ongeveer tweejaarlijks langs geweest wanneer er herstellingen nodig waren.

Uit de vaststellingen van de wooninspecteur en het fotodossier blijkt dat de vastgestelde gebreken aan het pand ernstig waren en er niet zomaar van de ene op de andere dag zijn gekomen.

De vastgestelde gebreken zijn niet van toevallige aard.

De tweede beklaagde verklaarde dat hij na het indienen van een plan in september 1977 met de bouw van de prefab-woning gestart was. Bij het begin van de huur was er reeds een verzakking van

de vloer in de keuken en living. Hieraan werd verholpen door het leggen van een supplementaire tegel.

De beklaagden stellen dat zij gedurende 16 jaar geen zicht hadden op het onderhoud en de staat van de woning.

Zij hadden nochtans de plicht om de woning tijdens de duur van de verhuur te controleren.

Het gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid bestaat hierin dat de beide beklaagden hebben nagelaten te controleren of de woning wel aan de woningkwaliteitsnormen voldeed en of zij wel verhuurd mocht worden.

Het moreel element is voldoende bewezen.

1.2.6. De tenlastelegging is voor de beklaagden voldoende bewezen.

Hiervoor baseert de rechtbank zich op de vaststellingen van de Wooninspecteur (stukken 1 tot 9), de technische verslagen en het fotodossier (stukken 10 tot 22), de verklaring van (stuk 24) en de verklaringen van (stuk 59) en (stuk 62).

Uit de vaststellingen van de technische verslagen blijkt voldoende dat de woning verouderd was en behept was met verschillende gebreken en derhalve ongeschikt en onbewoonbaar was.

Na de vaststellingen hebben de beklaagden de nodige initiatieven genomen met het oog op het herstel.

Op 14 juni 2019 werd door de wooninspecteur vastgesteld dat het woonhuis geen gebreken vertoonde en dat het voldeed aan de minimale kwaliteitsvereisten (stukken 97 en 98).

1.3. BEOORDELING VAN DE STRAF EN STRAFMAAT

De verhuur van onbewoonbare panden houdt een zware inbreuk in op de veiligheid van de bewoners en hun levenskwaliteit.

Uit de vaststellingen van de Wooninspecteur blijkt dat het pand behept was met ernstige gebreken.

De beklaagden dienden zich bewust te zijn van hun verplichtingen als verhuurder.

De verhuurde woning moet voldoen aan de vereisten van de Vlaamse Codex Wonen en mag enkel worden verhuurd aan de bewoner wanneer voldaan is aan de minimumnormen van veiligheid, gezondheid en woonkwaliteit.

De rechtbank stelt vast dat de beide beklaagden door minimale kosten te maken het pand verder verhuurden om hieruit huurinkomsten te genereren.

Zij dienden te beseffen dat zij de geldende regelgeving moesten respecteren wanneer zij een woning verhuren.

De straf moet worden bepaald gelet op de aard en de ernst van de feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagden.

De straftoemeting heeft niet enkel een vergeldingsfunctie maar beoogt ook preventie.

Sinds de vastgestelde inbreuken hebben de beklaagden initiatieven genomen met het oog op het herstel van de vastgestelde gebreken.

Dit herstel werd door de wooninspecteur op 14 juni 2019 vastgesteld.

De beklaagden verzochten de rechtbank om de gunst van opschorting van de uitspraak van veroordeling, waaromtrent het openbaar ministerie een positief advies heeft verleend, te gelasten. De rechtbank is van oordeel dat de beide beklaagden hiervoor in aanmerking komen.

De beklaagden hebben na de verrichte vaststellingen onmiddellijk de nodige initiatieven genomen om het pand te herstellen.

De eerste beklaagde heeft een blanco strafregister. De tweede beklaagde heeft een heel beperkt strafregister (één veroordeling door de politierechtbank Brugge 11 januari 2007).

2. DE VERBEURDVERKLARING

Het openbaar ministerie vordert bij toepassing van de artikelen 42 en 43bis Sw. de bijzondere verbeurdverklaring voor de periode van 1 januari 2019 tot 1 mei 2019 van 4 maanden huurgelden à 250,00 euro per maand, namelijk 1.000,00 euro.

De beklaagden vorderen om geen verbeurdverklaring uit te spreken of minstens deze te herleiden.

Omdat het pand in de gegeven omstandigheden niet mocht worden verhuurd hebben de beklaagden rechtstreeks uit het bewezen verklaarde misdrijf een vermogensvoordeel gehaald.

Dit vermogensvoordeel dient te worden verbeurd verklaard.

Het zou maatschappelijk onaanvaardbaar zijn dat de beklaagden enerzijds schuldig worden bevonden en gestraft maar dat zij anderzijds in het bezit wordt gelaten van de opbrengst die zij met de misdrijven realiseerden.

Het plegen van misdrijven mag niet lonen.

De vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het bewezen verklaarde misdrijf werden verkregen, konden niet in het vermogen van de veroordeelden worden gevonden.

De geldwaarde ervan moet worden geraamd en de verbeurdverklaring heeft betrekking op het daarmee overeenstemmend bedrag.

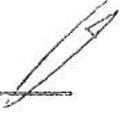
Uit de vaststellingen van de wooninspecteur blijkt dat het pand behept was met verschillende gebreken die pas hersteld werden na het onderzoek door de wooninspecteur (cf. supra).

De door het openbaar ministerie gevorderde verbeurdverklaring is gegrond.

De rechtbank is van oordeel dat de wettelijke voorwaarden voor de bijzondere verbeurdverklaring (art. 42,3° Sw. en 43bis Sw) vervuld zijn en spreekt de bijzondere verbeurdverklaring in hoofde van de eerste en de tweede beklaagden uit voor een bedrag van **1.000,00 euro**.

3. DE HERSTELVORDERING

De herstellvordering is zonder voorwerp gelet op de vaststelling d.d. 14 juni 2019 dat alle gevraagde werken werden uitgevoerd (stuk 107).

4. OP BURGERLIJK GEBIED

4.1. De burgerlijke partij vordert ten aanzien van _____, _____ er

- een morele schadevergoeding van 5.000,00 euro
- administratiekosten voor het bedrag van 250,00 euro.

4.2. De vordering ten aanzien van _____ en _____ is ontvankelijk.

_____ werd niet gedagvaard door het openbaar ministerie voor de feiten van de tenlastelegging en is niet betrokken in de procedure.

De vordering ten aanzien van _____ is onontvankelijk.

4.3. De huurovereenkomst nam een aanvang op 1 februari 1999.

De vastgestelde gebreken hebben geleid tot de ongeschikt- en onbewoonbaarverklaring van de woning bij besluit van 14 juni 2019 van de burgemeester van de gemeente _____.

Op 7 mei 2019 maakte _____ melding van het herstel en verzocht hij om de uitvoering van de werken te controleren.

Op 14 juni 2019 werd door de wooninspecteur vastgesteld dat het woonhuis geen gebreken vertoonde en dat het voldeed aan de minimale kwaliteitsvereisten (stukken 97 en 98).

Er werd een proces-verbaal van vaststelling van uitvoering van een herstellenvordering opgemaakt (stuk 107).

4.4. De rechtbank is van oordeel dat de burgerlijke partij door de bewezen verklaarde tenlastelegging morele schade heeft geleden die in alle billijkheid wordt bepaald op het bedrag van **500,00 euro**. De gevorderde administratiekosten worden gegrond verklaard voor het bedrag van **100,00 euro**.

De door de burgerlijke partij geleden schade wordt in totaliteit bepaald op **600,00 euro** meer de rente vanaf 1 februari 2019 (gemiddelde datum) tot de dag van de volledige betaling.

4.5. De beklaagden worden veroordeeld tot de rechtsplegingsvergoeding bepaald op **260,00 euro**.

Het meer of anders gevorderde wordt als ongegrond afgewezen.

4.6. De vordering van de beklaagden om de burgerlijke partij te veroordelen tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding is ongegrond.

Voor zoveel als nodig worden de eventueel overige burgerlijke belangen overeenkomstig art. 4 al.2 van de voorafgaande titel van het Wetboek van strafvordering ambtshalve aangehouden .

**OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,**

Gezien de artikelen van voormelde tenlasteleggingen, alsook de artikelen

- 2 en volgende Wet 15.06.1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken
- 182, 184, 185, 189, 190, 194 Wetboek van Strafvordering
- 1, 3, 6 W. 29.06.1964

Op tegenspraak ten aanzien van de eerste beklagde en de tweede beklagde en de burgerlijke partij

OP STRAFGEBIED

Ten aanzien van de eerste beklagde

Verklaart de feiten van de tenlastelegging voor de beklagde bewezen.

Gelast de opschorting van de uitspraak van veroordeling voor de beklagde voor de duur van 3 jaar.

Veroordeelt tot betaling van een vaste vergoeding in strafzaken van 50,00 euro .

Veroordeelt tot betaling van een bedrag van 20,00 euro als bijdrage voor het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand .

Veroordeelt tot betaling van de gerechtskosten 40,39 euro.

Ten aanzien van tweede beklagde

Verklaart de feiten van de tenlastelegging voor de beklagde bewezen.

Gelast de opschorting van de uitspraak van veroordeling voor de beklagde voor de duur van 3 jaar.

Veroordeelt tot betaling van een vaste vergoeding in strafzaken van 50,00 euro .

Veroordeelt tot betaling van een bedrag van 20,00 euro als bijdrage voor het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand .

Veroordeelt tot betaling van de gerechtskosten 40,39 euro.

BIJZONDERE VERBEURDVERKLARING

Zegt voor recht dat de wettelijke voorwaarden voor de bijzondere verbeurdverklaring (artikelen 42,3° Sw. en 43bis Sw.) vervuld zijn en spreekt de bijzondere verbeurdverklaring uit in hoofde van de eerste beklagde en de tweede beklagde voor een bedrag van 1.000,00 euro.

DE HERSTELVORDERING

Zegt voor recht dat de herstellvordering wat betreft het pand gelegen te zonder voorwerp is.

OP BURGERLIJK GEBIED

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij ten aanzien van
er ontvankelijk en als volgt gegrond.

Veroordeelt en solidair tot betaling aan
het bedrag van 600,00 euro te vermeerderen met de vergoedende rente aan de
wettelijke rentevoet vanaf 1 februari 2019 tot de dag voor huidig vonnis en vanaf het vonnis met de
moratoire rente aan de wettelijke rentevoet tot de dag van de volledige betaling.

Veroordeelt en solidair tot betaling aan
het bedrag van 260,000 euro als rechtsplegingsvergoeding.

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij ten aanzien van
onontvankelijk.

Wijst het meer of anders gevorderde af als ongegrond.

Verklaart de vordering van de beide beklagden om de burgerlijke partij te veroordelen tot betaling
van een rechtsplegingsvergoeding ongegrond.

Houdt de eventuele overige burgerlijke belangen overeenkomstig artikel 4 al. 2 van de voorafgaande
titel van het Wetboek van Strafvordering ambtshalve aan .

Alles wat voorafgaat gebeurde in openbare terechtzitting in het Nederlands overeenkomstig de
bepalingen van de wet op het gebruik van talen in gerechtszaken.

Aldus uitgesproken te Kortrijk, in het gerechtsgebouw, in de openbare zitting van de ZEVENTIENDE
KAMER, op heden vijftwintig oktober tweeduizend en eenentwintig.

Aanwezig :
, alleenzetelend rechter
, substituut-Procureur des Konings,
, griffier

Voor eensluidende kopie
aan het Openbaar Ministerie, voor
bestuurlijke doeleinden (kosteloos).

Rep. 461

1/4/22

